

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Ac, particula

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Vel Sacerdoti inferiori confessus.

communicare, vel celebrare post actum contritionis elicitum. Si vero existimat, se non esse contritum, debere confiteri inferiori Sacerdoti, juxta doctrinam Reginaldi t. 1. lib. 8. c. 7. num. 84: nam probabile est, absolvi posse, quidquid alii contradicant. Plus addit Fagundez p. 1. l. 3. c. 12. nu. 12. nimirum talem postquam absolutionem impetrare non potuit, nec Romam ire potest, aut mittere, communicare, & celebrare posse contritum, etiam seculo scandalo & periculo infamia. Quod an sit probabile, alii videant. Mihi enim non placet. p. 1. t. 5. ref. 4. & p. 7. t. 2. ref. 23. 5. Not. An, qui non potest ire Romam ex perpetuo impedimento, debeat absolvi per sacerdotem, quem habere potest? negant Sanch. in summ. l. 2. c. 13. Suar. de fide disp. 21. sect. 4. & alii: oppositum probabilius putant, Castrus Palaus, Dicast. de sac. to. 2. tr. 3. disp. 11. dub. 16. num. 267. quia taliter impeditus moraliter censetur non posse ante modum absolvi; & impedimentum perpetuum reputatur pro articulo mortis, imò non tenetur petere absolutionem per literas. Valent. Azor. Sanch. Henriq. & alii. p. 11. tr. 8. mis. cell. ref. 2.

Casus sapienter haresim secundum aliquos absolvi possunt per Bullam.

110. Sortilegium, magia, lectio librorum prohibitorum, & alia crimina contenta in primo Canone Bullæ Cœnæ, & in Edicto DD. Inquisitorum, absolvi potest Confessarius virtute Cruciatæ, quæ concedit absolutionem omnium casuum papalium, excepta haresi. Ita Henriquez l. 6. c. 16. n. 2. & alii: Et Filiucius to. 1. tr. 16. c. 3. n. 49. notat per Cruciatam casus primi Canonis Bullæ Cœnæ absolvi posse semel tantum in vita, & semel in morte: alios vero contentos in Edicto Inquisitorum, toties, quoties.

Et ab Episcopo.

111. Igitur, secundum hanc sententiam, quamvis Episcopi non possent absolvi haresim, absolvi tamen possent sortilegium, maleficium, &c. Et ita docet in terminis Homobonus p. 1. t. 5. c. 6. g. 31. (Ego existimo cum Granado hæreticum purè externum non incurere excommunicationem, & à quoocunque Confessario absolvi posse, p. 4. t. 4. ref. 240. in fine.) Quamvis Fernandez

Summa Diana.

p. 3. c. 8. 16. sect. 1. n. 1. & alii dicant eos, qui non possunt absolvi ab haresi, neque absolvi, posse à sortilegio & maleficio, par. 1. tr. 5. ref. 7.

112. Sed quid dicendum de eo, qui vi, aut dolo fidem apud fideles exterrius negavit, sed tamen corde retinuit? Valerus verb. Haresis, aff. 2. num. 1. & alii dicunt, talem non incurrisse excommunicationem, & si hunc casum non sibi reservavit Episcopus à simplici Confessario absolvi posse. Quod etiam asserunt, alii non vulgares. Sed multi existimant, hunc casum esse reservatum DD. Inquisitoribus in eorum Edicto, ac proinde absque illorum auctoritate, & absque Bulla, absolvi non posse par. 3. tit. 4. ref. 143. Certum tamen est, non esse reservatum in Bulla Cœnæ, & ÷ seclusa reservatione Inquisitorum ÷ à quolibet Confessario absolvi posse p. 4. tit. 4. ref. 240. in fine.

Et negatio fidei exterrius solummodo facta à quoocunque Confessario.

113. Affirmat tamen Portellius add. ad dub. Reg. verb. sollicitare sceminas, nu. 24. cum aliis, regulares, virtute iuorum Privilegiorum posse absolvi à casibus contentis in Edicto Inquisitorum cum suis excommunicationibus, seculis illis, qui continentur in Bulla Cœnæ. Nam in comp. Theatinorum habetur, quod omnes Confessarii approbati juxta formam Tridentini, absolvi possint quoscunque fideles ab omnibus peccatis & censuris reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ. Deinde, si Confessarii Regularium absolviunt casus Papales, multo magis absolvi poterunt reservata Inquisitoribus. Et tandem, qui excommunicatio absolvi potest à delegato Superioris ejus, qui eam tulit Regulares vero sunt delegati Pontificis, qui est Inquisitorum superior, part. 1. tr. 5. resolut. 8. Vide plura de absolutione verbo, Confessarius, & V. bulla Cruciatæ.

Idem multi affirmant de Confessariis Regularium.

Quod probant ex privilegio.

AC, PARTICVLA.

1. S I duo, inter quos dictio Ac ponitur, & quæ primò, vel sine dependentia unius ab alio participant rationem illam, per quam connectuntur, accipienda erit

Particula Ac qui intelligatur.

E

da erit

da erit distinctivè ; Si verò non æquè primò, vel cum dependentia, tunc copulativè erit sumenda p. 9. tr. 7. ref. 2.

ACCESSVS AD MONIALES.

Accessus ad Moniales omnibus prohibitus. A summo Pontif. & Sacra Cong.

1. Accessus ad monasteria Monialium est omnibus, tam laicis, quam Ecclesiasticis veritus in cap. per- enulofo, de statu Regul. in 6. cap. Monasteria, de vita, & honest. cler. Et peculiariter Religiosis ex decreto Sacrae Congregationis, jussu D. N. Sixti V. è lito, an. 1590. Accedere autem dicitur ad monasteriũ, qui ad eum locum se transfert, ut Monialem alloquatur, inspiciat, vel ab illa inspiciatur. Ita Bonacina de cluf. 43. punct. 1. in fine. Adverte, quod in cap. Monasteria, prohibetur frequentatio monasterii monialiũ. Sed quavis Flamas in meth. Cura. App. §. 4. teneat frequentantes sine causa legitima peccare mortaliter: ego tamen cum Sanchez in sum. tom. 2. lib. 6. cap. 16. n. 120. id non probo, si sint scandala, pravis finis, &c. Quamvis scandalum fere semper adht, p. 3. tr. 2. ref. 48. §. Et tandem.

Et alicubi, etiam ab Episcopo Sed an prohibito Episcopi comprehensio dat monasteria subdita Regularibus?

2. Præter leges Papales prædictas, extat alicubi constitutio Episcopalis prohibens sub excommunicatione, ne quis ad Monasteria Monialium, accedat & alloquatur. Quæ excommunicatio secundum Riccium apud Bariolam Aph. v. Episcopus, §. ult.; incurritur etiam ab eo, qui accedit ad monasteria subiecta Regularibus; quia Episcopi per Trident. facti sunt Sedis Apost. delegati pro conservanda Monialium claufura. Genuensis apud eundem ibid. id negat. Bonacina de cens. disp. 1. quæst. 1. punct. 11. num. 9. distinguit, & incurritur inquit accedentes, quia accessus fit in territorio Episcopi, non incurritur verò alloquentes, quia alloquutio fit in loco exempto, p. 5. tr. 9. ref. 71.

Discors opinio.

Vide V. Alloqui Moniales.

Alloquens conversæ monialium incurrit in censurâ Episcopi.

3. Alloquentes eum conversis Monialium incidunt in censuras latis ab Episcopo; & Regulares in pœnas. Dec. Sixti V. & S. Congreg. Joseph de Ianuario, & alii, p. 10. tr. 14. resol. 5. sic etiam al-

loquentes cum monialibus per signa, vel per nutus, ibid. DD. vers. sed si aliquis.

Per signa & nutus etiam: Peccat mortaliter.

4. Regulares alloquentes cum monialibus absque licentia, peccant mortaliter Pax Iord. & alii ibid. resol. 52. & incidunt in excommunicationem ab Episcopo latam. Congr. Card. 9. Aprilis 1587 ibid. ref. 53. & qui licentiam indiffinitam obtinuit potest toties, & quoties opus fuerit alloqui cum Monialibus. Joseph de Janu. & alii ibid. ref. 54.

Legandus censura Episcopi.

Potest cum indefinita toties & quoties.

5. Quamquam Moniales non respondeant, alloquentes ipsas, incidunt in censuram latam contra loquentes cum Monialibus. Merolla tom. 1. disp. 1. cap. 2. num. 589. Ac per talia Statuta alloquentes & colloquentes pro eodem accipi certissimum est. Hæc latè p. 10. tr. 14. ref. 49. verb. sed Ego.

Alloquentes & colloquentes pro eodem accipiuntur.

6. Stante decreto Urbani VIII. per quod concedit, quòd Episcopi possint dare licentiam Regularibus colloquendi cum Monialibus in primo gradu, ac secundo sibi conjunctis per 4. vices in anno, poterunt illam negare, quia decretum non est ut debeant, sed ut possint, quatenus sibi visum fuerit in Domini Bordon. in Miscell. cas. conse. decis. 222. quem laudo. part. 10. tract. 14. ref. 1. Vide Alloqui Moniales.

Episcopi possunt negare licentiam loquendi, etiam in diebus permissis.

ACCUSARE.

1. Potest quis accusare aliquem, qui occidit patrem, fratrem, &c. & doler de ea re, & offert sufficientem pœnam satisfactionem pro damnis indallatis. Arriga. & Judex dilationem faciens secluso animo vindictæ dilatio est omnino licita. Diana p. 10. tract. 16. ref. 43.

Potest accusare. Licita est dilatio.

ADULTERIVM.

1. Adulterium est illicitum cū persona conjugata concubitus. Triplex autem est. Primum, conjugati cum soluta. Secundum, soluti cum conjugata. Tertium conjugati cum conjugata. Est gravius peccatum fornicatio: Nam continet totam illius malitiam, & pra-

Adulterium quid, Et quare peccatum. Ex adulterio cum promissione contrahitur: imprudenter & criminat.